

ПРАЗНАКНИ

ПРАЗНИЦИ

СВЕТИ КИРИЛО И МЕТОДИЈЕ

Јн. 8, 21 - 30; зч. 30; Мш. 5, 14 - 19, зч. 11.
Дай. 10, 44 - 11, 10; зч. 27; Јевр. 7, 26 - 8, 2; Зч. 318.

древни, обредни обичаји, који такође треба да изостану, без мишљења да је њихово изостављање непобожно. Све то је повезано са присуством византијског цара на Светој Литургији, и осим што више није уместо, губи се време, тако да не преостаје времена за проповеди и нема временске погодности за Свету Литургију. Јер Литургија још није сасвим ни почела, него се још увек налазимо у уводу.

Након уласка Јеванђеља са Трисветом Песмом, припремамо читање Светог Писма,

од кога почињу да говоре, тј. пишу Литургију, сви древни литургијски списи. Трисвета Песма, која није била од самог почетка, него је касније ушла у Свету Литургију, јесте Песма коју Црква „на сваком почетку, пре свега, Богу велегласно упућује“. На почетку сваког Богослужења, после Царе Небески..., увек велегласно прослављамо Свету Тројицу: Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас! Амин.

Дужни смо да стремимо томе, да не раздражујемо оне који се налазе поред нас, да их не замарамо, не притискамо њихову личност.

Зато чак и ако говориш са човеком о нечему што је добро и правилно али притом вршиш притисак на њега – то раздражује. На пример, када ти неко говори да је неопходно да постиш, да се молиш, идеш у храм, али је притом превише упоран, такав савет може једино да раздражи и да изазове отпор, резултат бива супротан. Зато остави другог на миру да би постепено сам схватио све што желиш да му кажеш, не приморавај људе да раде нешто на силу, не раздражуј их.

Када ти узнемираваш друге људе и притискаш их, онда ниси у стању да умириш њихову душу, не можеш да их

убедиш да измене свој живот.

На силу не можеш да примораш човека да измени свој живот, не можеш да му наметнеш добро на силу. Могуће је изменити једино себе. Зато тако често наше речи не допиру до других, никога не убеђују и ни на који начин не утичу на друге људе.

Нека твоје дете расте тихо и спокојно, остави га на миру, не држи му лекције. Пробај да измениш себе.

Притискајући некога, ми самим тим потврђујемо да се не осећамо срећни. Покушавање да убедиш некога да си у праву на силу, означава да оно што ти радиш ни тебе самог не испуњава. Човек који је задовољан оним што ради не притиска остале. Он је срећан.

архимандрит Андреј Конанос

свешти Јован Шанјајски

БЕСЕДА НА СВЕТЕ КИРИЛА И МЕТОДИЈА

Како радостан узвик захвалности ће се отети из уста људи, који од рођења седе у тамној пећини и који су лишени светлости, кад неко отворивши њихово мрачно обитавалиште улије у њега живоносне зраке сунца и затим их изведе на слободу!

Исто овако осећање захвалности треба да осећамо у односу на свету браћу Кирила и Методија.

Словенским племенима која „сједјеше у таму и у сјену смртном“ (в.: Пс. 107, 10) донели су светлост истинске вере Христове. Онима који нису знали за Царство Небеско објавили су о њему и указали пут у њега.

Слуге лажних паганских богова учинили су служитељима истинског Бога!

Оне који су живели у нечастивости и грубим обичајима научили су да воле добро и истину, показали су им предност врлина, „очистили су њихова чувства“ и учинили их благочестивима и моралнима.

Оне који су се налазили под влашћу греха и порока ослободили су од ђавољих мрежа, препородили светим крштењем и научили новом животу у славу Божију.

Истовремено су за неуке и полудивље Словене саставили азбуку, даровали им писменост и научивши их да је користе, положили су темељ њиховом умном просвећењу.

Од светих Кирила и Методија почиње успех Словена у свим областима живота.

Некадашња полуразбојничка племена се претварају у велике народе и оснивају јаке државе, прожете духом хришћанства.

Тако, где год да погледамо, свуда где код Словена сија светлост и чини се добро, видимо трагове светих Методија и Кирила.

посејала света браћа.

Погледајмо на земљу – угледаћемо славне словенске државе, историју словенских народа пуну подвига, достигнућа Словена у области науке и уметности. За то треба да будемо благодарни управо нашим светим првоучитељима.

Ако нисам био прошао баш кроз то искушење; ако нисам трпеливо истрајавао у свом делању, ако није прошло време које је требало да прође, ово примање Деснице Свевршњег није се могло догодити. Благословена искушења! Благословени захвати, болни као што јесу, извршени од Лекара душа и тела!

Како се све одвија као целина! Како ништа није неважно, ништа није сувишно. Како благослови задиру у дубље слојеве, више него што смо се надали! Како жалости, невоље и недоумице обрађују пољане наших душа као дубоко сечење раоника. Како потпун и крајње непознат, са Небеса - послати мир, разликује се по природи од мира и задовољства који даје земаљски и привремени успех! Како нас учи понизности; како нас просвећује у љубави; како нас уједињује са другима! Оно нам дају снагу, укрепљује нас, и у исто време чини нас кроткијим, без иједне жаоке или оштрих кретања који би могли друге да повреде!

Страхопоштовање према овој најважнијој стварности поприма стање непрестаног излажења у спољашност, не бивајући под окриљем заштите; тражећи сваког трена да буде Његова Воља – тражећи не својим уснама и гласом, већ целокупним својим животом, без престанка.

И када тражиш да буде Његова Воља, када је сво твоје биће вапај живота или смрти, тада се деси. Али ово дешавање није нешто што може да се одреди унапред. Може да се деси кроз дешавање или кроз не дешавање. Може се десити да пре него што се твоја прозба уопште заврши, одговор стигне. Или можеш чекати годинама и себе изморити, бити разочаран, и досећи потпуну исцрпљеност, бити разорен. И тада, када више не очекујеш ништа – ни ти, а ни неко други – Он Сам долази да те подигне, да те поведе са Собом на ново путовање.

архимандрит Васиље (Ивиронски)

Погледајмо духовно небо – на њему је многобројни збор светих угодника Божјих, који су се подизавали у словенским земљама. То су плодови семена, која су

И зато је на дан сећања на њих наша дужност да их прославимо и да им ускликнемо са захвалношћу: „Слава вам, браћо света, просветитељи Словена!“

Дионисије, епископ Козане

ТРИСВЕТА ПЕСМА

Молитва Трисвете Песме је једна од најкарактеристичнијих молитава Свете Литургије, и по свом садржају, и по свештености речи. Да поновимо сажето значење молитве. Бог је Свети, Који се радује и налази покоја у светим људима, и Њега певају и славе Небески Анђели. Он је Творац света и саздатељ човека; створио је свет ни из чега и саздао човека по лику и подобију Своме, да и човек, дакле, буде личност, као што је Бог личност, и као личност да буде подобан Богу. Бог је украсио човека сваким даром и Он нас је удостојио и сада да Га прослављамо. Све ово говори свештеник у име Црквеног Сабрања – целе Цркве - лицем у лице са Богом, да би прешао на молбе и прозбе: А Ти, Боже наш, прими од нас Трисвету песму, опрости нам грехе наше, освети наше душе и тела и удостој нас да те слаavimo у целом нашем животу. Све ове молбе Свештено Литургијско Сабрање иште од Бога, истичући, као и увек, заступништво Богородице и свих Светих.

Појци са певница на свештеников возглас одговарају: Амин и почињу да поју најзменице Трисвету Песму: Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас! Ова песма, као што пише Свети Максим Исповедник, објављује јединство и равночасност нашу са Светим Анђелима и

непрестано освећујуће славословље Бога у благозвучном сагласју“. Са Трисветом Песмом Небески хор Анђела и земаљски хор људи сједињују се у једно непрестано славословно појање Бога. Оно што се збива на небу Црква подражава на земљи; свакога дана на сваком Литургијском Сабрању Цркве врши се иста непрестана Литургија: горе на небу и доле на земљи.

Трисвета Песма је једна од најпознатијих и најдражих песама Цркве. Не можемо, наравно, знати које је било „благозвучно сагласје“, о коме пише Свети Максим, јер ми сада само по предању знамо музику црквених песама. Најстарији рукописи црквене музике нису старији од хиљаду година, али ни њих не можемо са сигурношћу читати. Када кажемо „по предању“, од великог је значаја, јер је Свето Предање живи ток у Цркви, и оно у себи увек спасава (=очувава) доста истине. Само треба да се старамо да појање у Цркви буде што је могуће једноставније и, рекли бисмо, дорско (=озбиљно, епско). У вези Трисвете Песме, треба изоставити дуге и, Православном Богослужењу, сасвим непримерене гласове и мелодије, које немају други циљ осим да покажу добре гласове и умеће појаца.

Са Трисветом Песмом повезани су и неки, не толико